

správce docilené výtěžky odevzdal odpůrci ohrožené strany, t. j. povinnému Františku Z-ovi, nebo je uložil na soudě. Nemohl-li však správce Jan F. dosíci zaplacení odměny 1.800 Kč, pravoplatně soudem mu přiřčené, z výtěžku správy, jest navrhovatel prozatimního opatření Karel S. podle předpisu § 393 ex. ř. povinen náklady správy hraditi.

Čís. 7396.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Nárok společenstva s r. o. proti členu o zaplacení příspěvku k úhradě bilanční ztráty podle poměru jeho upsaných podílů jest vymáhati mimo úpadek pořadem práva, nikoliv ve zvláštním t. zv. rozdělovacím řízení.

(Rozh. ze dne 13. října 1927, R I 858/27.)

Proti žalobě, již se domáhalo žalující společenstvo s r. o. na žalovaném svém členu příspěvku k úhradě bilanční ztráty podle poměru jeho upsaných podílů, namítl žalovaný nepřipustnost pořadu práva, maje za to, že příspěvku jest se domáhati v řízení nesporném. Soud první stolice vyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva a žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalující družstvo domáhá se žalobou na žalovaném příspěvku k úhradě bilanční ztráty dle poměru jeho upsaných podílů. Žalovaný, popíraje, že jest vůbec povinen, tento příspěvek platiti, namítl, že, i kdyby tomu tak bylo, nemohl by příspěvek ten na něm býti vymáhán žalobou, nýbrž v řízení nesporném, a vznesl proto námitku nepřipustnosti pořadu práva, již první soud vyhověl, kterou však soud rekursní zamítl. A proti tomuto usnesení směřuje dovolací rekurs. Jde tedy jen o otázku, zda jest tvrzený nárok družstva vymáhati sporem, či jen ve zvláštním t. zv. rozdělovacím řízení. V otázce této jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že pořad práva není vyloučen. Podle § 85 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., pokud se týče podle § 1 a 18 nařízení ze dne 21. března 1918, čís. 105 ř. zák., jest schodek, za nějž ručí členové společenstva s ručením obmezeným ve smyslu § 76 zákona, rozvrhnouti na členy a na nich vymáhati podle zásad vytčených v nařízení (§ 8) jen tehdy, byl-li na jmění společenstva vyhlášen úpadek a nedostačuje-li jmění k úhradě úpadkových věřitelů (§ 1 nař.) nebo nebyl-li úpadek vyhlášen proto, že tu nebylo několik věřitelů, nebo dostatečné jmění, nebo byl-li úpadek z některého z těchto důvodů zrušen (§ 15 nař.). Podmínkou zavedení rozdělovacího řízení jest tedy vyhlášení úpadku, pokud se týče stav úpadku, kde k vyhlášení úpadku nedošlo jen z důvodů právě uvedených (§ 15 nař.). Rozvrh pří-

spěvků na jednotlivé členy společenstva s ručením obmezeným může se však státi také za likvidace družstva, i když tu není podmínek právě zmíněných; vymáhati jest však za likvidace příspěvky ty žalobou (srv. judikát býv. nejv. soudu ve Vídni čís. 175, A. Cl. čís. 2572, pak rozh. A. Cl. čís. 2346, 2350 a 2371; k tomu také rozh. čsl. nejv. soudu čís. 4609 sb. n. s.). Tím spíše je třeba žaloby, jde-li o vymáhání příspěvků mimo úpadek a mimo likvidaci, čímž arci zůstává nedotčenou otázka, zda jest vůbec přípustno, by družstvo i mimo případ úpadku nebo likvidace rozvrhlo bilanční ztrátu na své členy a vymáhalo na nich její úhradu. To jest otázka pro sebe, jejíž řešení nespadá již v rámec rozhodování o dovolacím rekursu.

Čís. 7397.

Bylo-li usnesení, povolující na základě cizozemského exekučního titulu exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti, zrušeno, ježto bylo vydáno samosoudcem a nikoliv senátem, a prvému soudu uloženo, by o návrhu na povolení exekuce rozhodl senát, jest, byla-li napotom exekuce povolena usnesením senátu, pro pořadí vkladu vnuceného zástavního práva rozhodným, kdy došlo knihovního soudu původní usnesení samosoudce, povolující exekuci.

(Rozh. ze dne 13. října 1927, R I 867/27.)

Platebním rozkazem směnečným obchodního soudu ve Vídni ze dne 27. srpna 1926 bylo straně žalované firmě K. v P. přikázáno, by na základě směnek ze dne 5. července 1926 a ze dne 13. července 1926 a protestů ze dne 25. srpna 1926 a ze dne 17. srpna 1926 zaplatila žalující firmě S. pět směnečných pohledávek v částce 11.279.81 šil. s 12% úroky z 9.206.29 šil. od 16. srpna 1926 a z 2.073.52 šil. od 23. srpna 1926, výlohy protestů 76 šil. 60 gr., $\frac{1}{3}\%$ provisi a útraty v částce 100.75 šil. Dne 30. listopadu 1926 podala žalující strana proti žalované straně u krajského soudu v Chebu návrh, by jí k vydobytí oné vykonatelné směnečné pohledávky s příslušenstvím byla povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva vkladem zástavního práva na nemovitosti strany povinné v knihovní vložce čís. 235 katastrální obce Horní B. jako vkladbě hlavní a v knihovní vložce čís. 513 katastrální obce Horní B. jako vkladbě vedlejší s tím, že jako exekuční soud má zakročiti okresní soud v Horní B. Krajský soud v Chebu povolil tuto exekuci tak, jak byla žádána, usnesením ze dne 22. prosince 1926. K okresnímu soudu v Horní B. došla žádost 30. prosince 1926, byla knihovním úřadem opatřena lustrem, že majitelem vložek čís. 235 a 613 jest Richard K. sám, a byla okresním soudem v Horní B. vyřízena usnesením ze dne 31. prosince 1926 v ten smysl, že se knihovní výkon nařizuje (razítkem). K rekursu strany povinné bylo usnesení krajského soudu v Chebu ze dne 22. prosince 1926 usnesením vrchního zemského soudu v Praze ze dne 5. dubna 1927 jako zmatečné zrušeno a usnesením